אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

מסורת השי"ס

מקום הבערה. דאי הוה איהו מבעיר ומבעיר מבעל הוו תרוייהו חייבין דמבעיר ומבעל אבות מלאכות אלמא מיחייב משום יו"ט אחים הבערה וכיסול: ה"ג ואם איתא (ג)דהבערה לא ליחייב דהא ליחייב ליה משום מבעל: גיד הנשה של נבילה. דלוקה אף משום נבילה שאכל: אבל על כיסולו. כיסול בשר בחלב תורה אור

ובכיסול שלא לצורך יו"ט והבערה שלא לצורך, ואחים על אכילתו אכילת גיד ואכילת בשר בחלב ואם איתא דמפקת הבערה ומעיילת אכילת נבילה הוי איסור ג' על אכילתו: ואזהרת עלי הקדש מהכא ואזהרתם תשרפון באש לא תעבדון כן לה' אלהיכם: דמשום לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת: אלא הכא במאי עסקינן בגוא שבישלו בעצי הקדש ואזהרתיה מהכא ואשריהם תשרפון באש לא תעשון כן לה' אלהיכם": סימן שנבא"ש שנ"ן: תתקיף לה רב הושעיא וליחשוב נמי הזורע בנחל איתן ואזהרתיה מהכא אשר לא יעבד בו ולא יזרע תתקיף לה רב חנניא וליחשוב נמי המוחק את השם בהליכתו ואזהרתיה מהכא ואבדתם את שמם וגו' (ו)לאתעשון כן לה' אלהיכם תתקיף לה ר' אבהו וליחשוב נמי הקוצץ את בהרתו ואזהרתיה מהכא השמר בנגע הצרעת תתקיף לה אביי וליחשוב נמי המזיח החושן מעל האפוד והמסיר בדי ארון ואזהרתיה מהכא (ו)לא יסורו ולא יזח החושן תתקיף לה רב אשי וליחשוב נמי החורש בעצי אשירה ואזהרתיה מהכא ולא ידבק בידך מאומה וגו' תתקיף לה רבינא וליחשוב נמי הקוצץ אילנות טובות ואזהרתיה מהכא כי ממנו תאכל ואותו לא תכרות: א"ל רבי זעירא לרבי מני וליחשוב נמי כגון דאמר שבועה שלא אחרוש ביום טוב? התם לא קא חלה שבועה ומשבע ועומד מהר סיני הוא, א"ל כגון דאמר שבועה שלא אחרוש בין בחול בין ביו"ט דמגו דחלה עליה שבועה בחול חלה עליה נמי ביו"ט? מידי דאיתיה בשאילה לא קתני, ולא והרי הקדש: בבכור, והרי נזיר: בנזיר שמשון, נזיר שמשון בר איטמוי למתים הוא? אלא האי תנא איסור בולל לית ליה. אמר רבי הושעיא המרביע שור פסולי המוקדשים לוקה שהרי גוף אחד הוא ועשאו הכתוב כשני גופים: מתני' כמה מלקין אותו? ארבעים חסר אחת ועשאו בספר ארבעים מגין שהוא סמוך לארבעים ר' יהודה אומר ארבעים שלימות הוא לוקה והיכן הוא לוקה את היותרת: בין כתפיו *) אין אומדין אותו אלא במכות ראויות להשתלש אמדוהו לקבל ארבעים ולוקה מקצת ואמדו

עין משפט נר מצוה

קז א מיי' פ"י מהלכות רוצח הלכה ט סמג עשין עח:
קח ב ג מיי' פ"ו מהל' יסודי התורה הל"ח:
[ל"ל וליתסוב וגו']
קט ד מיי' פ"י מהלכות עומאת צרעת הל"ח סמג לאוין שכ:
קי ה מיי' פ"ע מהלכות כלי המקדש הל"י:
קיא ו מיי' שם פ"ב הלכה יג:
קיב ז מיי' פ"ז מהלכות שחיטה ע"ז הלכה כ:
קיג ח מיי' פ"ז מהלכות מלכים הלכה ח:
קיד ט י מיי' פ"ע מהלכי כלאים הל"ח:
קטו כ מיי' פ"ז מהלכות סנהדרין הלכה ח סמג לאוין קנח:
קטז ל מיי' שם הל"ב:

מגנה

הגהות הב"ח

(א) גמ' משום הבערה לא ליחייב דהא: (ב) רש"י ד"ה כ"ג ואם איתא, נ"ב כלומר דל"ל דהבערה לא ליחייב הואיל דמי לגרכין כדנפיק בספרים וכו' אלו מזכרין הוא דגרכינן ליה ו"ם כדף מז ע"ב: (ג) ד"ה כמרביע וכו' נוף אחד הוא ומאמר: (ד) תוס' ד"ה מתקיף וכו' דהשתא דפריך קונא נפרוך. נ"ב כלומר ל"ק קשה מאי קא מעני וכע"ל ל"ל דהאמורא קא סמיך אדיוטיא דתנא ושייר כו': (ה) בא"ד ונ"ל קאמר ל"ל מי תנא שמעה וכו' דלא דמי לעיל קאני שמעה ומני ר"ש. נ"ב ונ"ע בתי"ס רפ"ק דיבמות דף ג ופ"ק דקידושין דף מו: (ו) ד"ה שבני נוף לי' הו לוטשלא וכו' ט' ליסהו. נ"ב כלומר כפי שיטתו דטשמת דפסולי המוקדשין הם שני גופין דמקלטו קדשים ומקלטו מאין כמו שני' כתולין דף קמו ע"ב: (ז) בא"ד ניתא דהוי דל' יתקן:

[ל"ל הושעיא]
[ל"ל הושעיא]
*)[וע"ע תוס' מולין קפו. ד"ה כשני]

נוטא (רבינו) מגנה

הגיה ל"ז בנחיתה — הגיה לפסוק הרטיאה [וע"ז תוס' שבת נה. ד"ה והתנן]

הגיה לז בנחיתה — מי שנשבע ואמר שבועה שלא אסרנה בזיר ונשבר לו שבועתו

נחיות הגיה

[מלחם משנה רמב פי"ז מהל' הנזר ופ"ה ל"ה הטעם כדי לעשות מכם משמש ומכוון לאמר דכן אמר בגמ' ומטמאר נפ"ל רש"י וכן בגמ"ע בנימוקי לון המשנה סולם את הארבעים בגם כל"ל וגם בר"ן נסוף מסכת ע כתב בפרוש המשנה מנין הסוכם תרגום ומוכן לנגים סכום לנגיא וכו'] דברים כה: ג וכיון אם בן הכות הנער והפילו השופט והכהו לפניו כדי דינו במספר לא יוסיף ...

גוטא (רבינו) מגנה

איסור מוסיף/איסור בולן מה הבדל בינ"ם

[סנהדרין טו.]

הגיה נבריפס

גליון השי"ס

רשיי ד"ה מיגו דחיילא וכו' כללא ממי לדידיה. לדידה בגמ'. תוס' ר"ש מ"ש פי' קיב: ד"ה מתקיף וכו' הלא דמי. סגין זה מזיר דף לח ע"ב תוס"ש ונלק:

[שבועות כה:]
[שם]

[ל"ל הושעיא]

[ל"ל הושעיא]

[ל"ל הושעיא